Prima instanță: Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni), judecător: Botnaraș Viorel
Dosarul nr. 2r-822/25 (2-25022876-02-2r-23042025)

D E C I Z I E

03 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Roman Pascari și Constantin Roșca

soluționând *fără participarea părţilor*, recursul declarat de avocatul Enachi Vitalie în interesele lui Tonu Aurel,

împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 25 martie 2025, prin care a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.A „Moldovagaz" împotriva lui Tonu Aurel cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 20 februarie 2025, S.A „Moldovagaz" a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tonu Aurel cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 14.03.2025, cererea de chemare în judecată depusă de S.A „Moldovagaz" împotriva lui Tonu Aurel cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost acceptată spre examinare în procedură contencioasă, cu participarea părților, ședința de judecată fiind numită pentru 22.05.2025, ora 14:00.

La 24.03.2025, prin intermediul poștei electronice S.A „Moldovagaz", reprezentată de Irina Pînzaru, a depus cerere de asigurare a acțiunii prin care a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv pe mijloacele bănești de pe conturile bancare ce aparțin pârâtului Tonu Aurel, în limita valorii acțiunii în sumă de 289 061,39 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 25 martie 2025 a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii depusă de reprezentantul S.A „Moldovagaz”, Pînzaru Irina și s-a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești din conturile bancare ce aparțin cu drept de proprietate lui Tonu Aurel, care vor fi depistate de executorul judecătoresc, în limita valorii acțiunii în mărime de 289 061,39 lei (două sute optzeci și nouă mii șase zeci și unu,39 lei), sumă, pentru care să nu depășească valoarea acțiunii pentru pîrît.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 09 aprilie 2025, avocatul Enachi Vitalie în interesele lui Tonu Aurel, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 25 martie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de fond, soluționarea problemei în fond și respingerea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs reprezentantul recurentului a invocat că încheierea recurată este neîntemeiată, ilegală, emisă cu încălcarea principiului proporționalității consacrat prin prisma jurisprudenței CEDO, motiv pentru care măsurile de asigurare aplicate urmează a fi anulate.

Consideră că instanța de judecată care soluționează cererea de aplicare a măsurilor de asigurare trebuie să evalueze prudent motivele și circumstanțele invocate de participantul la proces care solicită acest fapt, ori, de fiecare dată, aplicarea măsurilor de asigurare reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate a pârâtului. În contextul aplicării măsurilor de asigurare, instanța de judecată are misiunea de a asigura un echilibru rezonabil între interesele participantului la proces care solicită aplicarea măsurilor respective, și a persoanei căreia îi sunt inerente aceste măsuri.

În urma analizei motivării instanței de judecată expusă în cadrul încheierii nr. 2-211/2025, conchide asupra faptului că aplicarea măsurilor de asigurare s-a întemeiat pe luarea în considerare a unor motive pur formale expuse de către reclamant, fără o expunere adecvată a circumstanțelor de fapt pe care s-a întemeiat această cerere.

Or, argumentele invocate sunt generale, lipsite de substrat factologic, fapt care contravine inclusiv cerințelor ce vizează conținutul cererii de aplicare a măsurilor de asigurare. Or, reclamantul nu se referă la careva împrejurări concrete, documentate corespunzător, prin care s-ar demonstra că pârâtul a întreprins sau intenționează să întreprindă careva măsuri îndreptate spre diminuarea patrimoniului, în vederea eschivării de la executarea obligațiilor care i se impută.

De asemenea, nu există nici o împrejurare prin prisma căreia ar rezulta că pârâtul gestionează într-un mod defectuos patrimoniul ce îi aparține, cu scopul de prejudicia, în orice mod reclamantul.

Suplimentar, menționează că neachitarea, pentru o perioadă îndelungată a datoriei imputate pârâtului, precum și faptul că datoria acumulată ar fi una considerabilă, nu reprezintă temei pentru motivarea unei cereri de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii. Or, pentru apărarea reclamantului împotriva acestor pretinse încălcări din partea pârâtului, legislația reglementează diverse metode de apărare, care pot fi valorificate corespunzător de către acesta. Sunt absolut nejustificate argumentele reclamantului privitor la comportamentul de rea-credință a pârâtului, care ar rezulta din neachitarea îndelungată a datoriilor care i se impută. Or, decizia privind cazul consumului de gaze naturale neînregistrate, a fost emisă de SA Moldovagaz, la data de 05.01.2024, adică aproximativ un an și 3 luni în urmă, motiv pentru care pârâtului nu îi poate fi imputată nerespectarea cerinței bunei-credințe în cadrul raporturilor contractuale, și cu atât mai mult, nu poate fi invocată ca temei de aplicare a măsurilor de asigurare. Or, a fost opțiunea reclamantului de a acționa pârâtul în instanța de judecată, după o perioadă îndelungată de timp.

De asemenea, atrage atenția că la data de 24.01.2024, de către pârât, a fost expediată, la adresa oficială a reclamantului, o propunere privind soluționarea amiabilă a divergențelor apărute în legătură cu modul de calculare a consumului de gaze, și identificării unei soluții echitabile în raport cu situația creată, care a fost lăsată fără răspuns, fapt care denotă lipsa de interes din partea reclamantului, de a soluționa conflictul iscat, pe cale extrajudiciară, și totodată, un comportament de bună-credință din partea pârâtului.

Mai mult, din momentul emiterii deciziei prenotate, pârâtul a avut la dispoziție o perioadă suficientă de timp pentru a întreprinde careva acțiuni care ar fi putut compromite executarea unei eventuale hotărâri a instanței de judecată, însă nu a recurs la asemenea acțiuni. Acest fapt demonstrează lipsa de temeinicie a argumentelor pe care reclamantul și-a întemeiat cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, fapt care urma să fie luat în considerare.

În completarea celor expuse mai sus, consideră absolut inoportune în contextul aplicării măsurilor de asigurare vizate în speță, argumentele ce vizează situația creată pe piața gazelor naturale. Or, aceste argumente au un caracter global, și nu pot fi puse la baza soluției instanței de judecată cu privire la aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare, astfel încât reclamantul urma să își întemeieze cererea de aplicare a măsurii de asigurare pe motive care prezintă o relevanță directă, specifice cauzei.

Prin urmare, reieșind din aspectele de fapt și de drept abordate în rândurile de mai sus, rezultă că încheierea de aplicare a măsurilor de asigurare a instanței de

judecată este neîntemeiată, și, pe cale de consecință ilegală, cauzând grave ingerințe în dreptul de proprietate a pârâtului, având în vedere că aceasta se întemeiază pe argumentele formale ale reclamantului și chiar lipsite de pertinență, expuse în cererea de aplicare a măsurilor de asigurare.

Mai mult, consideră că aplicarea măsurii de asigurare sub forma sechestrului asupra bunurilor imobile și mobile care aparțin cu drept de proprietate pârâtului, este o măsură neadecvată, fapt care rezultă din împrejurările de fapt și de drept.

Constată că în Codul Civil, noțiunea de sechestru este abordată în esență ca fiind un depozit, însă cu unele completări, și anume că acesta, spre deosebire de depozit poate fi instituit de instanța de judecată, inclusiv asupra bunurilor imobile. De asemenea, având în vedere că sechestrul, în calitate de măsură de asigurare nu este reglementat în legislația procesual civilă, din ansamblul reglementărilor civile prenotate, rezultă că acesta este un depozit referitor la un bun care se află în litigiu.

Prin urmare, în concluzia celor expuse, sechestrul poate fi aplicat doar asupra unui bun care reprezintă obiectul material al acțiunii civile. În celelalte cazuri, atunci când scopul instanței și a solicitantului este de a indisponibiliza anumite bunuri din înstrăinarea cărora să fie posibilă executarea unei creanțe, măsura necesară de a fi aplicată este interdicția de înstrăinare a bunurilor pârâtului în limita valorii acțiunii.

Notează că la caz, instanța de judecată a dispus aplicarea sechestrului atât în privința bunurilor mobile și imobile ale pârâtului (care nu constituie obiectul litigiului), cât și asupra mijloacelor bănești din conturile bancare, în privința cărora se atestă o situație identică.

În concluzie, subliniază repetat că încheierea nr. *2-211/2021* din 25.03.2025, este una neîntemeiată, și, pe cale de consecință, ilegală, astfel, încât a fost emisă în temeiul cererii de aplicare a măsurilor de asigurare depusă de către pârât cu prezentarea unor motive formale, nesusținute de împrejurări de fapt care ar fi de natură să determine pericolul imposibilității de executare a hotărârii judecătorești și din prevederile legale, măsura de asigurare sub forma sechestrului, fiind una inadecvată, care nu corespunde contextului specific al cazului, or, sechestrul se aplică doar în privința bunurilor mobile/imobile care constituie obiectul material al litigiului.

La data de 11 iunie 2025, intimatul SA „Moldovagaz” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului înaintat de către de avocatul Enachi Vitalie în interesele lui Tonu Aurel și menținerea încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 25 martie 2025.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 25 martie 2025, la actele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către recurent sau reprezentantul acestuia, avocatul Enachi Vitalie.

Astfel, recursul declarat la data de 09 aprilie 2025 de către avocatul Enachi Vitalie în interesele lui Tonu Aurel împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 25 martie 2025 se consideră a fi depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat şi pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce suced.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context, Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități:

sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că obiectul litigiului dedus judecății îl constituie încasarea datoriei în mărime de 289 061,39 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de asigurare, S.A ,,Moldovagaz” a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile și mijloacele bănești din conturile bancare ce aparțin pârâtului Tonu Aurel, în limita valorii acțiunii.

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni), prin încheierea din 25 martie 2025, a admis cererea de asigurare a acțiunii depusă de reprezentantul S.A ,,Moldovagaz”, Pînzaru Irina, și a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe

mijloacele bănești din conturile bancare ce aparțin cu drept de proprietate lui Tonu Aurel, care vor fi depistate de executorul judecătoresc, în limita valorii acțiunii în mărime de 289 061,39 lei (două sute optzeci și nouă mii șase zeci și unu,39 lei).

Colegiul civil reține că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a admite solicitarea privind aplicarea măsurilor asiguratorii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, inclusiv mijloacele bănești din conturile bancare ce aparțin lui Tonu Aurel, în limita sumei de 289 061,39 lei ce constituie suma datoriei pretinse, or, oportunitatea și necesitatea instituirii măsurilor de asigurare se confirmă prin existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Instanța de fond, adoptând soluția respectivă, a reieșit din obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei, natura pretențiilor formulate, comportamentul pârâtei, și urmare a acestor date, corect a concluzionat asupra existenței unui risc de a nu fi executată eventuala hotărâre.

Colegiul judiciar apreciază că măsurile de asigurare sunt proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului sunt echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantei, scopul acestora fiind de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate.

Totodată, Colegiul punctează că măsurile de asigurare a acţiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu perturbă posesia şi deţinerea bunurilor de către proprietar, are un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

În finalitatea celor expuse, Colegiul reține că în speță, sunt întrunite exigențele de necesitate și rezonabilitate a măsurilor de asigurare.

Subsidiar, referitor la argumentele invocate în recurs pe marginea temeiniciei acțiunii, Colegiul judiciar le respinge ca nefondate, or acestea țin de fondul cauzei, asupra cărora se va expune instanța de fond.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite cererea depusă de reprezentantul S.A ,,Moldovagaz”, Pînzaru Irina cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Abordarea recurentului în speță, însă, evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția primei instanțe, iar, argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actului de dispoziție.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de

avocatul Enachi Vitalie în interesele lui Tonu Aurel urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 25 martie 2025.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Enachi Vitalie în interesele lui Tonu Aurel.

Se menține încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 25 martie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Moldovagaz" împotriva lui Tonu Aurel cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Ruxanda Pulbere

Judecătorii: Roman Pascari

Constantin Roșca

.